

holdet er det, at man i Marineministeriet har i Genhold til Flaadeloven en Ret til at anvende en Kommandør som Departementschef og et Par Kaptajner som Kontorchef, saaledes, at de blive staaende i deres Baaben og forrette Tjeneste med den Vøn, som følger med deres Charge, er det i Krigsministeriet anderledes. Der har man ikke Bemyndigelse til at kommandere en Officer ind for at overtage denne Post som Departementschef eller Kontorchef, saaledes, at han bliver staaende i sin Plads og beholder sin Lønning. Det er i og for sig en Inkonsekvens, at Forholdet ikke er ordnet paa samme Maade i begge Ministerier, og der har ikke saa ganske saa Gange været forhandlet, om at saa dette Forhold ordnet; men det har ikke ført til noget. Nu er det jo klart, at da man ikke kan undvære i Krigsministeriet militært uddannede Departementschefer og navnlig ikke i 2det Departement, som har alt det tekniske under sig, er man nødt til at se sig om mellem de paagældende Officerer for alligevel at udsøge den, som maatte anses for bedst egnet dertil; men man kan ikke kommandere nogen ind, saaledes at han bliver staaende i sin militære Stilling i sit Baaben. Man er nødt til at sætte vedkommende Officer udenfor Nummer for at kunne ansætte ham som Departementschef. Nu forekommer det mig, at det vil være at lægge en aldeles utilbørlig Indskrænkning paa Ministerens Frihed med Hensyn til Valget af den Embedsmand, som bør ansættes i denne overmaade vigtige Post, hvis man ikke vil indrømme ham, at vedkommende, naar han fra sin militære Stilling skal indtræde som Departementschef i Ministeriet, faar mindst samme Lønning, som han havde allerede i sit Baaben. Jeg mener derfor, at det er et Punkt af den Bestaaffenhed, at man ligefrem af principielle Grunde ikke kan frsælbe det. Den Oberst, der blev ansat som Departementschef i andet Departement, var naaet til den højeste Lønning for Obersternemlig 6,000 Kr. Saa træder han over og bliver Departementschef, og saa skulde efter Folketingets Mening hans Lønning sættes ned til 5,200 Kr. Jeg antager, at enhver vil indrømme, at det er et aldeles urimeligt Forlangende, og jeg haaber, at dette Ting i hvert Fald Tingets Flertal, vil være aldeles paa det rene med; at man ikke kan gaa ind paa en saadan Ordning, hvorved Krigsministeren i Fremtiden skulde være begrænset i sin Ret til at vælge den Mand, der er mest egnet til denne Post, der er af yderste Vigtighed for Ministeriet. Jeg skal derfor meget anbefale, at man stemmer for dette Forslag.

Med Hensyn til de øvrige Forslag, som ere af væsentlig teknisk Karakter — det gælder Forslagene fra Nr. 9 til 19, og jeg nævner samtidig Forslagene under Nr. 22 til 27 — skal jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, vi hørte af den højtærede Krigsminister her oppe ved første Behandling, og tilbligere nede i Folketinget. Ved disse Forslag er at bemærke, at naar Folketinget har foreslaaet disse Medsættelser, ere disse af en ganske ejendommelig Natur, thi de indeholde noget mere end Medsættelse med de Beløb, der her findes anførte. De have, som det med Høje blev fremhævet af den højtærede Konseilspræsident nede i det andet Ting i Virkeligheden en tendentios Karakter. Det er blevet udtalt nede i det andet Ting, uden Modsigelse, at Betydningen af dem var, at man vilde vedblive med at gaa ned med Bevillingerne paa de militære Bevillingers Budgetter. Derfor skal jeg understrege, at det er ganske i sin Orden, at ingen Krigsminister kan gaa ind derpaa, og jeg finder det ganske selvfølgeligt, at dette Ting's Flertal støtter Ministeriet i Modstanden mod saadanne Bestræbelser fra det andet Ting's Side. Måh har i det andet Ting kunnet gaa med til Forhøjelser — jeg havde nær sagt over en lav Sko — paa de civile Ministeriers Budgetter, men derimod anvender man den omvendte Metode paa de militære Ministeriers. Dette er ganske forkasteligt; thi hvad der gælder om de andre Ministerier, at Tiden medfører en Udvikling, som gør, at det kan blive nødvendigt at hde stedse stigende Udgifter, gælder ikke mindst paa det militære Omraade, naar vi skulle holde vor Krigsmagt, besteden som den er, paa nogenlunde forjvarlige Fødder.

Hvad jeg har anført for Krigsministeriets Budgets Vedkommende, gælder ganske for Marineministeriets Vedkommende med Hensyn til de paa § 26 VI. anførte Endringsforslag Nr. 28—31. Jeg skal derfor ikke nærmere omtale dem.

Derimod skal jeg nu vende tilbage til Forslaget under Nr. 20 vedrørende Finansministeriet. Det gaar ud paa, at der ekstraordinært til Dparbejdelse af Restancer bevilges 7,200 Kr. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke har kunnet begribe, hvortledes man nede i det andet Ting har kunnet bestemme sig til at nægte dette. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem båg ved mig (Madsen-Mogdal) forleden yttrede, at man mente at kunne gøre det, fordi der nu var bevilget forøget Arbejdskraft i det paagældende Kontor. Men hertil skal jeg dog bemærke, at det vilde være ganske besynderligt, om det andet Ting, der ellers ikke er tilbøjelig til at bevilge Embeds-